[1]मायकः-पिका,	[2]मापकः-पिका,	[3]मित्सकः-त्सिका,	[4]मेमीयकः-यिका ;
माता-त्री,	मापयिता-त्री,	मित्सिता-त्री,	मेमीयिता-त्री ;
[5]मिन्वन्-न्ती,	मापयन्-न्ती,	मित्सन्-न्ती ;	—
मास्यन्-न्ती-ती,	मापयिष्यन्-न्ती-ती,	मित्सिष्यन्-न्ती-ती ;	—
मिन्वानः,	मापयमानः,	मित्समानः,	मेमीयमानः ;
मास्यमानः,	मापयिष्यमाणः,	मित्सिष्यमाणः,	मेमीयिष्यमाणः ;
प्रमाः-प्रमौ-प्रमाः ;	—	—	—
[6]मितम्-[A]तः-तवान्,	मापितः,	मित्सितः,	मेमीयितः-तवान् ;

---

1. ण्वुलि वृद्धौ सत्यां एजन्तत्वेन 'मीनातिमिनोतिदीङाम्—' (6-1-50) इत्यनेन आत्वे, 'आतो युक् चिण्कृतोः' (7-3 33) इति युगागमः। एवं घञादिष्वपि बोध्यम्।

2. णिच्प्रत्ययोत्पत्तेरनन्तरं वृद्धौ कृतायाम् एजन्तत्वात् आत्वे, आदन्तलक्षणे पुगागमे च रूपमेवम्। ण्यन्ते सर्वत्र एवमेव प्रक्रिया ज्ञेया।

3. 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वे, 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घे 'सनि मीमा—' (7-4-54) इति इस्भावे 'सः स्यार्धधातुके' (7-4-49) इति सकारस्य तत्वे, 'अत लोपोऽभ्यासस्य' (7-4-58) इत्यभ्यासलोपे च रूपम्। एवं सन्नन्ते सर्वत्र बोध्यम्। **माधवधातुवृत्तौ** सन्नन्तरूपप्रदर्शनावसरेऽत्र, "—मित्सति, मित्सते, 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वात्, 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घे—" इत्याद्युक्तम्। अस्यायं भावः। अनैमित्तिक आकारः प्रथमतो न प्रवर्तते। धातोः इगन्तत्वेन 'इको झल्' (1-2-9) इत्यादिसूत्रे सनः कित्त्वात्, एज्विषय एवाकारविधानात् इति।

4. यङन्ते 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घे द्विर्वचनादिकेषु च कृतेषु, 'गुणो यङ्लुकोः' (7-4-82) इति गुणः।

5. शतरि, 'स्वादिभ्यः—' (3-1-73) इति श्नुप्रत्यये, 'हुश्नुवोः सार्वधातुके' (6-4-87) इति यणि च रूपमेवम्। शानजन्तेऽप्येवमेव।

6. निष्ठायामाकारो न प्रवर्तते; आकारविधायके सूत्रे (6-1-50) 'आदेच उपदेशेऽशिति' (6-1-45) इत्यतः 'एचः' इत्यनुवर्तनात्, तस्य च गुणयोग्यप्रत्ययेष्वेव परेषु आत्वमिति ज्ञापनात्। अतश्च निष्ठाप्रत्ययस्य कित्त्वात् न गुणः, तेन रूपमेवम्। स्पष्टमिदं प्रकृतसूत्रे (6-1-50) **भाष्ये**। एवमेव क्त्वाक्तिन्प्रभृतिष्वपि ज्ञेयम्।

A. 'सुन्वत्प्रियं तमथ रागसिताशिताग्रम्
आरोन्मितास्त्रनिचयास्तृतमानसान्ता।' धा. का. 2.68.